

[Grønning.]

saadan Tildeling, som er nødvendig for Udnyttelse af Bærfrugten.

Sukkerroedyrkingen er, som bekendt, meget arbejdskrævende, og særlig i Udtynningstiden og under Optagningen stiller den meget store Krav til øvet Arbejdskraft. I de sidste Par Aar har der været nogle Vanskeligheder ved at faa Arbejdet udført rettidigt. Det er derfor tilfredsstillende, at Arbejdsministeren har givet Tilsagn om at ville træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Arbejdskraften kan være til Raadighed i Sæsonen.

Paa mange Maader forener Sukkerroedyrkingen By og Land, Arbejdsgivere og Arbejdere i fælles Interesse. Jeg hilser med Tilfredshed, at Overenskomsten mellem Handelsministeren og Dyrkernes Organisationer ogsaa er sluttet i Samarbejdets Aand, og jeg kan paa Det konservative Folkepartis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse i den Form, hvori det foreligger her for Folketinget.

A. M. Hansen: Jeg kan erklære mig enig med det ærede Medlem Hr. Løje i, at der ingen Grund er til at drøfte Stridens Faser, naar Enighed er naaet. Jeg skal derfor — for Resten i Modsætning til det ærede Medlem — afholde mig derfra og gaa over til at udtale min Tilfredshed med, at den Kamp, der af Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger var blæst op til, er endt med den Overenskomst, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, Overenskomsten mellem Overbestyrelsen og den højtærede Handelsminister. Jeg vilde med Bekymring have set paa, at der var opstaaet en Situation, hvor Sukkerroedyrkerne under de for Landet vanskelige Forsyningsforhold havde indskrænket de hidtil dyrkede Sukkerroearaler. Jeg udtaler derfor det Haab, at denne for Roedyrkerne efter min Mening gunstige Overenskomst vil medføre ikke alene, at Arealet ikke formindskes, men at det tværtimod bliver udvidet, saa at det bliver lige saa stort som i 1941.

Det er sikkert efterhaanden gaaet op for alle, hvilken Betydning en stor Sukkerproduktion har for vort Land just i disse Aar. Det er nødvendigt for os at have Sukker tilovers til Eksport til de andre nordiske Lande, Sverige, Norge og Finland. Meget vigtigt er det ogsaa, at denne Eksport kan finde Sted, uden at det skal medføre alt for store Indskrænkninger i det hjemlige Sukkerforbrug. De danske Husmødre vilde sikkert hilse det med Glæde, hvis den nye

Sukkerhøst kunde blive saa stor, at den nedsatte Tildeling af Sukker atter kunde forhøjes til de 2 kg pr. Maaned, som de fik i forrige Sukkeraar.

Ja, et fælles Ønske kan vi jo sikkert samles i nu, hvor vi tænker paa Samarbejdet: at denne Overenskomst, der nu er truffet, maa føre til, at der bliver dyrket Roer, og at saa Vækstbetingelserne maa blive saa gunstige, at vi kan faa en rig Sukkerhøst. Jeg kan i hvert Fald paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Jens Thomsen: Naar man gennem Bladreferaterne har fulgt Forhandlingerne mellem Handelsministeren og Roedyrkerne, har man jo lagt Mærke til, at disse Forhandlinger ikke er gaaet ganske gnidningsløst. De forskellige Sukkerroedyrkerforeninger havde vedtaget at indskrænke Dyrkningsarealet, hvis ikke Prisen blev forhøjet. Det foreliggende Lovforslag viser Betydningen af Landbrugets Sammenhold, men samtidig maa det erkendes, at Roedyrkerne ikke har udnyttet Situationen, at de ikke har stillet urimelige Krav.

Jeg vil komplimentere den højtærede Handelsminister, fordi han har faaet denne Overenskomst i Stand i Stedet for at forsøge paa en Tvangsdyrkning. Jeg tror, en saadan vilde have været meget uheldig. Gennem det afsluttede Forlig har den højtærede Minister øvet sin Indsats for Muligheden af at faa dyrket et tilstrækkeligt stort Areal med Sukkerroer. Disse Arealer kræver jo en betydelig større Arbejdsindsats, end hvis de blev anvendt til Korn eller Græs, men de giver ogsaa mange flere Afrødeenheder og et større Bidrag til Befolkningens Ernæring. Forhøjelsen af Røeprisen berører jo ikke Forbrugerne; deri ligger der et fulgyldigt Bevis for, at Prishevingen ikke belaster Samfundet i nævneværdig Grad, og det viser ogsaa Urigtigheden i Bladenes sædvanlige Ængstelse for Inflation, hver Gang der er Tale om en lille Forhøjelse af Landbrugets Varepriser. Prisforhøjelsen gives jo i Form af en Fragtgodtgørelse. Det er vel for at vise Imødekommenhed imod de Mennesker, der altid principielt er Modstandere af en Prisforhøjelse paa Landbrugsvarer, og jeg maa sige, at det er en god Form for Trøst til de paagældende! Jeg vil haabe, at Resultatet af det foreliggende Forslag vil blive en stor Sukkerproduktion i den kommende Sommer, at der kan blive rigeligt med Sukker til Forbrugerne, og at Staten faar en god Portion som Byttemiddel over for